

[Wilhelm]

skulle have nævnt det ved navn. Jeg vil kun sige, at det faktisk bl. a. var landsretssagføreren, jeg havde i tankerne, da jeg i starten af mit indlæg henviste til disse røster på det konservative landsmøde. Men det ville måske have gjort det lovlig personfikseret at hive en enkelt person frem, og det skal tilføjes, at Kristian Mogensen bestemte ikke stod alene med ønsket om, at privatiseringstanken kom tydeligere frem. Der blev bakket op fra adskillige andre, og de mest markante var vel i virkeligheden måske ikke så meget Kristian Mogensen ved den lejlighed, men Konservativ Ungdom.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg er næsten ked af at afbryde denne meget hidsige debat mellem hr. Wilhelm og hr. Steen Folke, men jeg har med stor interesse lyttet til de mange, uhyre opfindsomme forslag, der er stillet, og jeg har også gjort mig den ulejlighed at notere dem ned, for det er klart, at det arbejde, der udføres i regeringens privatiseringsudvalg, har behov for en stadig stimulans, og jeg skal underkaste hvert eneste af forslagene en meget nøje vurdering.

Der var et enkelt, jeg måske kunne savne, men som jeg godt ville føje til listen. Det var måske endda et forslag, man kunne begynde med. Man kunne begynde med at privatisere selve beslutningsforlaget.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er et lille fremskridt, at finansministeren alligevel synes, at der har været udvist fantasifuldhed og idérigdom på dette område, og jeg har da også set, at flere af regeringsmedlemmerne og flere af medlemmerne af V, C, Q, M har været lidt skizofrene. På den ene side har de ikke rigtig ønsket at deltage i debatten, fordi de ikke kunne finde deres egne ben i spørgsmålet om privatisering. På den anden side har de alligevel siddet og noteret ned. De har alligevel ikke rigtig kunnet gå ud i læsesalen og vidste egentlig ikke, hvor de skulle stille sig.

Jeg er enig med finansministeren i, at der er kommet fantastisk mange gode forslag frem i denne debat. Finansministeren siger, at han ikke sagde, der kom nogle gode forslag, men i hvert tilfælde forslag til inspiration, som finansministeren så vil arbejde videre med.

Jeg synes egentlig, at oppositionen har gjort et meget godt stykke arbejde, men jeg må ærligt indrømme, at jeg er meget skuffet over, at socialdemokratiet ikke har deltaget i debatten. Det kan jeg faktisk ikke forstå, for som det blev sagt af en af vores ordførere tidligere, er det jo netop dette område, privatiseringen, der fremfor noget skiller regeringen fra socialdemokratiet, og i hvert tilfælde på ét område havde jeg forventet en kommentar eller en vis interesse fra socialdemokratiets ordfører, som jo er til stede her i dag, nemlig i spørgsmålet om det private erhvervsliv.

Jeg noterede mig med glæde, vil jeg sige, for et års tid siden – det må have været i december 1982 – at hr. Heinesen fra socialdemokratiet her fra talerstolen under en debat om arbejdsløshed sagde, at socialdemokratiet var holdt op med at tro på, at det nyttede noget for beskæftigelsen, hvis man blev ved med at give skattelettelser til det private erhvervsliv. Det var første gang, der kom en udtalelse af den karakter fra socialdemokratiet. Det synes jeg var et klart fremskridt, og man kunne vel ikke forvente mere. På det tidspunkt havde socialdemokratiet dog kun været i opposition i 3 måneder. Nu har det i mellemtiden været i opposition i over et år, og det kunne måske have givet lidt mere stof til eftertanke.

Derfor vil jeg da gerne have at vide, om hr. Ivar Nørgaard f. eks. ikke vil være interesseret i at komme herop og forholde sig lidt til tankerne om en privatisering af det private erhvervsliv, forholde sig til de udviklingstendenser, som socialdemokratiet som regeringsbærende parti selv har stået for, hvor man har opbygget nogle offentlige støtteordninger, som er steget tre gange så voldsomt som resten af den offentlige sektor i den sidste 10 års periode. Man har ikke været i stand til at påvise nogen effekt af det, hverken på beskæftigelsen eller på investeringerne – ud over den effekt, der består i, at investeringerne permanent er faldet, at arbejdsløsheden permanent er vokset, og at man kan se en industristruktur, der udelukkende satser på at investere inden for lavvækstområder, inden for alle de områder, som socialdemokratiet vel godt i sit stille sind egentlig ved er lavvækstområder og totalt håbløse med henblik på fremtiden.